

INKA Z BRETOŇSKŇHO AMBASŇDY

StŇda, 09 Ňervenec 2008

Bydlíme kousínek za OkoŇmí a kaŇdou chvíli se tam nŇco konŇ, historickŇ bitva o hrad OkoŇ, rytíŇské souboje, rŇznŇ setkŇnŇ a festivaly keltské muziky. Letos to byla "OkoŇ se ŇŇvovou". Vzhledem k tomu, ŇŇe tam mŇl pŇmijet manŇelŇv krajan z BretanŇ, Alan Stivell, bylo jiŇ pŇdem danŇ, ŇŇe tam rozhodnŇ schŇzet nebudeme.

U nŇs znŇ nejen muzika Alana Stivella, ale keltskŇ muzika vŇbec - stŇle celŇm domem ... a je to prostŇ nŇdhera. ŇŇtyŇiaŇedŇsŇiletŇ Alan Stivell - vlastnŇm jmŇnem Alan Cochevelou - spojuje "Kelty vŇech zemŇ" a ctitele world music bez rozdŇlu vyznŇnŇ. PrŇvŇ on oŇŇivil v ŇŇedŇsŇ letech minulŇho stoletŇ bretonskou tradiŇnŇ hudbu a postupem let jŇ kŇŇil se vŇemi hudebnŇmi styly, kterŇ mu pŇly pod ruku. Jeho postavenŇ ve svŇtŇ hudby je vŇsostnŇ a nezpochybnitelnŇ. Stivell si udŇlal jmŇno na poŇŇtku sedmdŇsŇtŇ let, kdy na albech Reflets Ňi 2LP Renaissance de la harpe celtique pŇmedstavil svou vizi bretaŇskŇ lidovŇ hudby v kontextu 20. stoletŇ. V roce 1972 se spojil s rockovŇmi hudebnŇky a poprvŇ fŇzoval hudbu svŇ otŇiny s bigbŇtem. VŇsledek, nejlŇpe zaznamenanŇ na ŇŇivŇm albu z triumfŇlnŇch koncertŇ v paŇŇskŇ Olympii, mŇ pro folkrock bez pŇehŇnŇ stejnŇ vŇznam jako vrcholnŇ alba Fairport Convention. KŇŇenŇ "rodnŇ hudby" s dalŇmi hudebnŇmi styly zŇstalo Alanovi vlastnŇ i nadŇle. V devadesŇtŇ letech se takhle vypravil vstŇc tehdy expandujŇcŇ taneŇnŇ hudbŇ. MoŇnŇ otrŇvil nŇkterŇ staromilce, podchytil ale dalŇ generace - a pŇedznamenal to, s ŇŇm pak pŇichŇzeli Afro-Celt Sound System a dalŇ hudebnŇ "miŇurinci". Na OkoŇmí hrŇl Alan se skupinou ŇŇeskŇ srdce v ŇŇle se zakladatelem skupiny Michalem ŇŇbauerem, ŇŇasnŇ milŇm ŇlovŇkem s dlouhŇmi vlasy; vypadal trochu jako Mel Gibson ve filmu StateŇ srdce. ZŇsadnŇm meznŇkem v ŇŇivotŇ tŇto kapely bylo seznŇmenŇ s Alanem Stivellem, francouzskŇm multiinstrumentalistou, kterŇ se proslavil hlavnŇ hrou na keltskou harfu. ŇŇeskŇ srdce spoleŇnŇ se Stivellem vystoupilo v praŇskŇ LucernŇ s programe "KeltskŇ vŇnoce". NŇsledovala dalŇ hudebnŇ spolupŇce se Stivellem v nahrŇvacŇm studiu, kde vzniklo druhŇ album ŇŇeskŇho srdce - "Srdce z Avalonu". NŇsledovaly dalŇ koncerty a prŇce na novŇ desce. Ta vŇscarola v roce 1998 pod nŇzvem "OheŇ, voda, vzduch".

Byla jsem opravdu okouzlenŇ naprostŇm souznŇnŇm hudby ŇŇeskŇ skupiny a bretonskŇho zpŇvŇka a harfisty, byl to ŇŇasnŇ a nezapomenutelnŇ zŇitek. UŇ jen ta atmosféra na OkoŇmí 14 hod. odpoledne se tam schŇzeli lidé a vyvokovali na kopeŇku pod hradem a rozklŇdali si deky a spacŇky, nŇkteŇmŇ i stany, opalovali se, prochŇzeli rŇznŇmi stŇnky s obŇerstvenŇm a jinŇmi a druŇili se navzŇjem. Do toho vŇeho znŇla pŇjemnŇ hudba, poŇasŇ bylo prostŇ nŇdhernŇ, obloha blankytnŇ modrŇ bez mrŇku a slunŇko pŇknŇ hŇmŇlo. Jsme dorazili ponŇkud pozdŇji, protoŇ se zaŇalo s partou pozvanŇch pŇŇtel u nŇs grilovŇnŇm na zahradŇ a pak hurŇ - posilnŇni grilovŇnŇmi rybami, chlazenŇm pitŇm, salŇtem z celeru a doma dopeŇenŇmi bagetkami (a samozŇemŇ nechybŇ desert s kŇkem, Ňam). ManŇel vytŇhl a nesl sebou dvŇ velké bretonskŇ vlajky, jednu historickou - pŇvodnŇ bŇlou s Ň kŇem a druhou souŇasnou, ŇernobŇlou; a Ňlo se... Hned pŇ vstupu jsme se potkali s Michalem ŇŇbauerem, jsme pŇvodnŇ z jednŇ vesnice, moje dŇti a manŇel se s nŇm vŇtali jako staŇmŇ znŇmŇ. Zaujmuli jsme t dobrou pozici a vyvokovali kousek od stŇnku s pivem, na doslech a dohled hudby a mŇli perfektnŇ rozhled po okolŇ. S bretonskŇmi vlajkami na zŇdech jsme docela budili pozornost. Najednou se v okolŇ tŇŇ zaŇaly vztyŇovat dalŇ bretonskŇ vlajky rŇznŇch velikostŇ, manŇel je vŇechny hned hbitŇ obŇhl, aby vŇdŇl. No - jestli chlapi nejsou zvŇd tak mŇj manŇel je extrŇmŇ a navíc je jeŇtŇ stranŇ spoleŇenskej a upovidanej, je ho vŇude vŇc nŇplno. Najednou se v dŇlce zvedla bretonskŇ vlajka snad dva metry na tŇmŇ metry a jeŇtŇ na pŇtimetrovŇm bidle. ManŇel shledal naŇ nedostatky (tŇm byla schŇzejŇcŇ bidla na vlajky) a odbŇhl nejdŇmŇv zjistit, kdo ŇŇe to mŇ jeŇtŇ vŇtŇ vlajku neŇ my a pak hned do kŇmŇvŇ - s kamarŇdem vyrobit bidla. Po tŇ, co jsme je vztyŇili, s nŇs zastavovali lidé a ptali se. co je to za vlajky a navíc se k nŇm zaŇali pŇbliŇovat dalŇ a dalŇ Bretonci s vlajkami - a tak jsme zaŇali zaklŇdat Bretonskou ambasŇdu. Po pŇ pivech manŇela pasovali na pana ambasŇdora a bylo moc veselo. No, a kde ŇŇe bude ta ambasŇda??? No pŇmece u nŇs na domeŇku... leŇ teŇ nemŇŇeme vyvŇsit bretonskou vlajku a to bohuŇel ani jednu, protoŇ je mŇme obŇ podepsanŇ od Alana, kterŇ za nŇmi pak pŇŇel po koncertŇ; je to velmi milŇ ŇlovŇk. Dostala jsem od nŇj ŇtyŇmŇ pusu; ŇmŇkala jsem si, ŇŇe se alespoŇ 14 dnŇ nebudu u jsou to polŇbenŇ opravdu vzŇcnŇ, ale nŇjak se to zvrtilo, protoŇ je moje touha po hygienŇ byla silnŇjŇ neŇ ta sbŇratelskŇ. Ale zpŇtky k vlajkŇm - jsou tŇm pŇdem dŇsnŇ vzŇcnŇ a nemohou oprŇet. Tak snad aŇ pozdŇji, to bude asi souseď SvŇŇina) zŇrat, (on teŇ jenom zŇrat, protoŇ je se mnou naŇstŇ nemluví, to musŇ bŇt pekŇ ŇŇetŇzech, ŇŇe se chudŇk nemŇŇe zeptat, chi chi chi, to mu pŇeju). Alana jsme pozvali na nŇvŇvu naŇ bretonskŇ ambasŇdy, ale byl tu jen na pŇ dnŇ a nestŇhal, tak prŇ snad pŇŇŇ.

Inka